

Šišenski obrtniki na celjskem sejmu

Letošnjega XVII. mednarodnega obrtnega sejma v Celju se je udeležilo 29 razstavljalcev, članov obrtnega združenja Ljubljana-Siška.

Obrtne dejavnosti, ki se opravljajo v naši občini, so bile tako po obsegu razstavnega prostora (cca. 80 kv.m) kot raznovrstnih razstavnih eksponatov dobro predstavljene. Šišenski obrtniki so na tem sejmu razstavili od izdelkov za široko potrošnjo kot so pletenine, stanovanjska tekstilna oprema, embalaža za hrano, fotelji, regalni sistem, ščetke in omela, izdelki domače in umetne obrti, izdelkov visoke tehnološke stopnje, mejna stikala, telefon hybrid,

galvanski grelci, klišeji za tiskana vezja, aparat za varjenje polietilenskih vrečk in folij do strojev in naprav, ki jih potrebuje industrijska proizvodnja in nadomeščajo uvoz; mikropeskalna naprava, linija za peskanje silicijevih rezin, krmilje servomotorja, vibromat aksialnih elementov, mikroprocesorski merilnik diod, razrez in upogibanje pločevine.

Člani tega obrtnega združenja so predstavili svoje izdelke tudi na specializiranih razstavah tega sejma, to je na oddelkih za inovacije, lesne izdelke in gostinsko opremo.

Jasno je, da navedeni izdelki predstavljajo samo delček proizvodnih in storitvenih zmogljivosti obrtnikov, ki delajo v naši občini.

O liku člana Zveze komunistov

Na posvetu revolucionarjev, udeležencev NOB in nosilcev partizanske spomenice je tekla beseda o aktualnih družbenopolitičnih in ekonomskih gibanjih v občini ter razprava o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ. V vsebinsko bogati razpravi so udeleženci poudarili predvsem temeljne likove članov ZK in vseh političnih dejavnikov v naši družbi. Starejši člani ZK vidijo prav v tem največjo oviro za vključevanje mladih v delo družbenopolitičnih organizacij, zato terjajo vsebinski premik na področju vzgoje in izobraževanja. Spregovorili so tudi o kadrovske politiki in družbeni lastnini ter njeni zaščiti.

NAŠI KLICAJI

Smer in možnosti

Kakšen bo naš nadaljnji razvoj? Bomo ponovili napake iz preteklosti ali pa smo se le kaj naučili in bomo na temelju teh spoznanj sprejeli bolj premišljene razvojne odločitve? Tako se lahko vprašamo ob sedanjih razpravah o našem razvoju v prihodnjem petletnem obdobju, hkrati z njim pa načrtujemo tudi razvoj do konca tega tisočletja.

Ta vprašanja so upravičena zaradi tega, ker vsi dobro vemo, da smo v preteklosti sprejeli vrsto neracionalnih odločitev, da smo zato razpoložljiva doma ustvarjena in s tujimi posojili pridobljena sredstva čisto vlagali v nepremišljene naložbe, ki niso prinesla zaželenega in pričakovanega učinka — celo več, prinesle so nam izgube in vrsto težav, ki so bile povezane s tem.

Povsem jasno je, da ob nobeni naložbi ni moč povsem zanesljivo trditi, da bomo z njo dosegli povsem načrtovane učinke. Gospodarske in druge razmere se namreč lahko hitro spremenijo in s tem povzročijo tudi spremembe v učinkih posamezne naložbe. Ekonomska znanost je zato razvila številne metode in postopke za izračunavanje verjetnosti pričakovanih rezultatov, s katerimi je moč za vsako naložbo dokaj točno napovedati, kolikšna je verjetnost za njeno uspešnost. A obstaja seveda tudi možnost za neuspeh, kajti če te možnosti ne bi bilo, bi vsi raje hranili denar v banki in dobivali zanesljive obresti, kot pa bi investirali in s tem tvegali, da dobijo v obliki dobička več kot z obrestmi v banki ali pa, po drugi strani, veliko ali vse izgubijo.

Tako je tudi ob sedanjih razpravah o nadaljnjem razvoju povsem nerealno pričakovati, da bomo sprejeli samo odločitve in izpeljali le naložbe, ki bodo učinkovite. Lahko pa zahtevamo, da so odločitve mnogo bolj premišljene kot v preteklosti in da niso posledica samovoljnih, ozkih, lokalističnih interesov kot se je to često dogajalo v preteklosti, račune za nepremišljenost pa sedaj plačujemo vsi.

V Sloveniji očitno stojimo pred dilemo, ali želimo kvantitativen ali kvalitativen razvoj. Prvi temelji še naprej na ekspanzivnem širjenju proizvodnih zmogljivosti, ki predelujejo izdelke nizke stopnje predelave, drugi pa zahteva uvedbo sodobnih postopkov v industrijo, temelji na visokih stopnjah predelave in zahteva veliko število strokovno visoko usposobljenih ljudi. Kljub okaj velikemu poudarku razvoju računalništva in njegovemu uvajanju v različna področja naše dejavnosti se zdi, da se še vedno nismo dokončno odločili. Kaže, da nas je strah tega izredno pomembnega sklepa in zato iščemo kompromis. Tako nekatere poteze kažejo, da še vendarle težimo h kvantitativnemu razvoju predvsem zato, ker v tem vidimo neko navidezno večjo možnost za zaposlovanje. A to se nam lahko hitro maščuje — nekateri dokazi iz naše gospodrske prakse so dovolj očiten dokaz za to — zato bi vendarle morali biti usmerjeni pri svojih odločitvah bolj dolgoročno, če želimo obrniti krivuljo, ki kaže naš življenjski standard, v nasprotno smer, kot se giblje nekaj zadnjih let. Tega bi se morali zavedati tudi v šišenski občini ob sedanjih razpravah o razvoju občine v naslednjih petih, desetih, petnajstih letih.